

Næringsfattens i Kjøbenhavn. Hvad nu det første Alternativ angaaer, da vilde det, selv om jeg havde anseet det forsvareligt at benytte det, dog ikke have været praktisk nyttigt, og det navnlig af den Grund, at forsaavidt jeg ikke havde forelagt en Lov om dette Forholds Forandring, vilde en saadan være fremkommen fra det nævnte Udvalg, og efter Conference med det fandt jeg det derfor rettere, at jeg, naar jeg, om end ikke i alle Dele, saa dog i alt Væsentligt samstemmede med det, selv tog det fulde Ansvar for den Forandring, jeg i saa Henseende anstaae det nødvendigt at burde indtræde. Som Følge deraf har jeg herved den Ære at forelægge det høitærede Thing nærværende Udkast til Lov angaaende Næringsfattens Ophævelse og Indførelse af en Byskat i Kjøbenhavn.

Formanden: Exemplarer af Lovudkastet ville blive omdeelte til de Herrer Medlemmer.

Man gik derpaa til det følgende Nummer paa Dagsordenen: Fortsættelse af 2den Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1860 til 31te Marts 1861.

Det Affnit, der forelaa til Forhandling, var det i sidste Møde paabegyndte, af Justitsministeriets Budget § 9, B. g., de civile Straffeanstalter, og af § 14 de dertil hørende Poster, ligesom de øvrige i denne Paragraph, der vedkomme det nævnte Ministerium, med de dertil stillede Ændringsforslag (see foran Sp. 1783 ff.).

Vindahl: Blandt de Grunde, der igaar, saavel af den høitærede Justitsminister, som især af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) bleve gjorte gjældende mod mine Ansøelser, var ogsaa den, at jeg ikke havde stillet noget bestemt Ændringsforslag, der antydede den Begrændsning, som jeg fandt, det var nødvendigt at gjøre ved den Bemhændigelse, som man vilde give Ministeriet til at overdrage Straffeanstaltens Arbeidskraft til privat Entreprise, for at de private Fabrikker og Haandværksbrugere kunde finde sig betvølgede ligeoverfor denne farlige Concurrence.

Jeg troer imidlertid, at jeg i mit Foredrag tydelig nok antydede den Retning, hvorfra den høitærede Minister formeentlig burde betragte Sagen. Det kunde ikke falde mig ind at stille noget bestemt Forslag, fordi jeg overhovedet maatte indrømme, at Ministeriet i denne Sag, ved at anvende sin administrative Regjeringsmyndighed, ikke kunde gives en bestemt Begrændsning. Det vilde være nok for mig, naar jeg følte mig overbevist om, at Ministeriet opfattede Sagen saaledes, at det ikke alene var det om at gjøre, ved en saadan Entreprise at tilfredsstille Statens blotte finansielle Fordeel, blot ubelukkende at tage Hensyn til, paa hvilken Maade man erhvervede for Staten det høiest mulige finansielle Udbytte af denne Arbeidskraft, medens man naturligviis ved Siden deraf værnede om Disciplinen. Jeg troer ogsaa, at jeg udviklede, at man dog tillige maatte tage et billigt og retfærdigt Hensyn til den farlige Concurrence, man ubillig paaførte Private ved at forlade det oprindelige og naturlige Gebeet, at holde Staten indenfor Grændserne af at frembringe saadanne Fabricata, som Staten selv havde Brug for, altsaa indenfor det, som enhver privat Mand maatte være berettiget til, ved at arbejde for sig selv de Gjenstande, som han netop havde Brug for. Jeg troer, at naar man ikke kan blive indenfor denne Grændse, maatte dog den høitærede Minister erkjende, at der var et billigt Hensyn at tage til den farlige Concurrence, man stillede op ligeoverfor de private Fabrikker og Haandværksbrugere. Jeg antydede, at ligesom Staten vel tidligere selv havde anvendt denne Fabrikskraft i bestemte Retninger — f. Ex. til Væveri — men dog ikke havde flakket fra den ene Fabrikbranche over i den anden og derved fremkaldt den No og Overbeviisning hos Fabrikeerne, at de saameget sikkrere kunde beskæftige sig i de mange andre Retninger, som Staten ikke arbejdede i, saaledes troede jeg ogsaa, at den høitærede Justitsminister maastee kunde have fundet sig foranlediget til at indrømme, at der kunde være Opfordring til, naar der meldte sig flere Concurrenter til at modtage Arbeidskraften fra Straffeanstalten i Entreprise, og de tillige antydede, at de vilde bruge denne Arbeidskraft i en bestemt fabrikmæssig Retning — at da